

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/288/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5114233619
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5114233619.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v spore žalobcu: ČSOB Leasing, a.s., so sídlom Panónska cesta 11, Bratislava, IČO: 35 704 713, právne zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Daniel Juhás s.r.o., so sídlom Seberíniho 1, Bratislava, IČO: 36 869 970, proti žalovanej: JUDr. X. I., nar. XX.XX.B., bytom H. XXXX/X, L., právne zastúpená: Advokátska kancelária JUDr. Chlapík s.r.o., so sídlom Sládkovičova 167/13, Žilina, IČO: 47 232 072, v konaní o určenie neúčinnosti právneho úkonu, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Žilina č. k. 8C 320/2014-95 zo dňa 19.12.2016 v spojení s opravným uznesením č. k. 8C 320/2014-113 zo dňa 25.07.2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej **p r i z n á v a** nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Žilina (ďalej aj „súd prvej inštancie“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal podľa § 42a ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka určenia neúčinnosti právneho úkonu, a to darovacej zmluvy zo dňa 10.06.2014, predmetom ktorej bolo darovanie spoluvlastníckeho podielu dlžníka žalobcu Y. V. 1 na nehnuteľnostiach zapísaných na LV č. XXXX v k. ú. H. J. H., a to pozemku parc. č. 338/1 - zastavaná plocha a nádvorie o výmere 202 m², pozemku parc. č. 338/2 - záhrady o výmere 123 m², rodinného domu č. XX stojacom na parcele č. 328/1. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že po podaní žaloby darovacou zmluvou zo dňa 04.02.2015 žalovaná darovala Y. V. spoluvlastnícky podiel v 1 na vyššie uvedených nehnuteľnostiach späť, a preto v čase rozhodovania súdu už stratila materiálne postavenie osoby, ktorá mala z napadnutého právneho úkonu podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka prospech. V ďalších podrobnostiach súd prvej inštancie uviedol, že aj keď na základe vykonaného dokazovania bola preukázaná aktívna legitimácia žalobcu ako veriteľa a boli splnené aj ďalšie podmienky odporovateľnosti právneho úkonu v čase jeho vykonania, s poukazom na už spomínaný bezodplatný spätný prevod tých istých nehnuteľností zo žalovanej na dlžníka veriteľa, žalovaná dodatočne stratila pasívnu vecnú legitimáciu. Ostatné námietky, ktorými sa žalovaná v konaní bránila, považoval súd prvej inštancie za neopodstatnené. Pokiaľ žalobca vo svojich prednesoch argumentoval skutkovo a právne obdobným prípadom, ako už bol riešený v rozhodnutí Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 44/2007 zo dňa 30.04.2007, v zmysle ktorého vlastnícke právo toho, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech k veci, ktorá bola predmetom tohto úkonu, nie je podmienkou úspešného uplatnenia odporovateľnosti právneho úkonu podľa § 42a ods. 2 až 5 Občianskeho zákonníka, súd prvej inštancie sa s jeho názorom nestotožnil. V nadväznosti na uvedené konštatoval, že v prejednávanej veci nejde o skutkovo a právne totožnú situáciu, pretože na rozdiel od

spomínaného rozhodnutia nedošlo k všeobecne predpokladanému ďalšiemu prevodu veci na nového nadobúdateľa, ale k materiálne spätnému prevodu na dlžníka, teda toho, z koho majetku sa veriteľ môže uspokojiť. Na uvedenom nemôže nič zmeniť ani námietka žalobcu, že žalovaná vrátila nadobudnutý predmet jednostranne, resp. účelovo, keďže právna úprava umožňuje viesť konanie odporovateľnosti právneho úkonu aj s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Inak povedané, žalujúci veriteľ sa mohol podľa názoru súdu prvej inštancie právne brániť ďalšiemu prevodu predmetných nehnuteľností už od podania žaloby bez ohľadu na to, či by išlo o prevod tretej osobe alebo o spätný prevod dlžníkovi. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie aj s vedomím záverov vyplývajúcich z vyššie uvedeného rozsudku Najvyššieho súdu, že aj po ďalšom prevode zostali zachované predpoklady rozhodnutia odporovateľnosti napadnutého právneho úkonu, vyhodnotil, že v konkrétnom prípade pre materiálne spätný charakter prevodu došlo k zániku predpokladov úspechu žaloby podľa ust. § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka. Inak povedané, v tomto špecifickom prípade žalobcovi nesvedčí ani základ pre uplatnenie náhrady škody podľa § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka voči žalovanej v prípadnom budúcom súdnom konaní, lebo žalovaná vrátila nadobudnutú vec dlžníkovi veriteľa, od ktorého ju napadnutým právnym úkonom dostala. Ani akékoľvek ďalšie tvrdenia alebo dôkazy neboli podstatné pre rozhodnutie vo veci. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 162 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), lebo žalovaná bola v konaní úspešná voči žalobcovi. Dôvody hodné osobitného zreteľa pre výnimočné nepriznanie náhrady trov konania opačnej sporovej strane podľa § 257 CSP súd nezistil.

2. Proti vyššie uvedenému rozsudku podal žalobca odvolanie z dôvodov, že vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h/ CSP) a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ CSP). S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 30. apríla 2007, sp. zn. 4Cdo 44/2007 a z 21. mája 2009, sp. zn. 2MCdo 19/2008 žalobca vyslovil presvedčenie, že akýkoľvek (aj spätný) následný prevod vlastníckeho práva (v danom prípade zo žalovanej na žalobcovho dlžníka) je právne irelevantný vo vzťahu ku konaniu o určenie relatívnej neúčinnosti právneho úkonu. V dôvodoch citovaných rozhodnutí Najvyšší súd SR vyslovil názor, že vlastnícke právo toho, kto mal z odporovateľného úkonu prospech k veci, ktorá bola predmetom tohto úkonu, nie je podmienkou odporovateľnosti v zmysle ust. § 42a ods. 2 až 5 Občianskeho zákonníka. Preto zmena vlastníctva v priebehu konania o určenie právnej neúčinnosti právneho úkonu nemá právny význam, môže mať význam až pri posudzovaní možností veriteľa vyplývajúcich z úspešného odporovania. Žalobca odvolací súd žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie alebo toto rozhodnutie zmeniť a určiť neúčinnosť právneho úkonu, bližšie špecifikovaného v petite žaloby, ktorý bol uzatvorený medzi žalovanou ako obdarovanou a dlžníkom žalobcu ako darcom.

3. Žalovaná v podanom vyjadrení odvolací súd žiadala, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, či už z dôvodu, že z poskytnutého daru nemala žiadny prospech, keď dar vrátila späť dlžníkovi, resp. na základe ďalších skutočností, ktoré odôvodňujú záver o vecnej správnosti napadnutého rozsudku. Ako ďalšie skutočnosti uviedla, že žalobca nepreukázal, že odporovateľným právnym úkonom nebolo možné uspokojiť pohľadávku z iného majetku dlžníka, ďalej to, že bola pri uzavretí darovacej zmluvy dobromyseľná a napokon, že nemala z odporovateľného úkonu žiadny prospech. Tiež uviedla, že k uzatvoreniu darovacej zmluvy došlo v priebehu exekučného konania, a teda takýto právny úkon sledoval zmarenie výkonu exekúcie, z ktorého dôvodu je takýto právny úkon absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, ktorou skutočnosťou sa taktiež súd prvej inštancie nezaoberal.

4. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu na základe odvolania žalobcu v rozsahu a z dôvodov daných ustanoveniami § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle ustanovení § 387 ods. 1, 2 CSP.

5. Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP.

6. Na doplnenie a v súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu odvolací súd uvádza, že účelom inštitútu občianskeho práva odporovateľnosti je zabrániť nepoctivým úkonom dlžníka, ktorými zmenšuje svoj

majetok (veci, práva, pohľadávky) na úkor veriteľa. Podstatou odporovateľnosti je neúčinnosť právneho úkonu voči určitej osobe, ktorá znamená, že veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z predmetu odporovaného právneho úkonu tak, ako by k tomuto úkonu vôbec nedošlo. Jedným z nevyhnutných predpokladov úspešnosti žaloby o určenie, že dlžníkov právny úkon je voči veriteľovi neúčinný, je pasívna vecná legitímácia žalovanej strany. Podľa ust. § 42b ods. 2 Občianskeho zákonníka je pasívne vecne legitímovaná zásadne osoba, ktorá mala z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. Podmienkou úspešnosti žaloby nie je vlastnícke právo toho, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech k veci, ktorá bola predmetom tohto úkonu (R 5/2008). Odporovateľnosť právneho úkonu možno riešiť len na základe žaloby veriteľa. Odporovacia žaloba nie je žalobou o určenie, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je; je právnym prostriedkom slúžiacim na uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa v konaní o výkon rozhodnutia (v exekučnom konaní), a to postihnutím veci alebo iných majetkových hodnôt, ktoré odporovaným právnym úkonom ušli z dlžníkovho majetku, príp. vymoženiu peňažnej náhrady vo výške zodpovedajúcej prospechu získaného z odporovateľného právneho úkonu. V danom prípade, ako to vyplynulo z vykonaného dokazovania, darovacou zmluvou zo dňa 09.02.2015, t. j. po podaní žaloby a pred vyhlásením napadnutého rozsudku, žalovaná spätne previedla všetky nehnuteľnosti, ktoré boli predmetom odporovateľného právneho úkonu, na dlžníka žalobcu. Za daného skutkového stavu sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie, že žalovaná v konaní stratila postavenie pasívne vecne legitímovanej osoby, ktorou by bola vtedy, ak by mala z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech. O takýto prípad však v prejednávanej veci nešlo. Taktiež ani podľa názoru odvolacieho súdu na daný prípad nedopadajú závery vyplývajúce z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR, na ktoré poukazoval žalobca, pretože skutkovo a právne ide o odlišnú situáciu. Zo strany žalovanej nešlo o prevod predmetu odporovateľného právneho úkonu ďalšej (inej) osobe, ale o spätný prevod vlastníckeho práva darovaním na dlžníka žalobcu. V prípadoch posudzovaných Najvyšším súdom išlo o situácie, kedy došlo k prevodu vlastníckeho práva od pasívne vecne legitímovaného subjektu na ďalšiu osobu, ktorou nebol dlžník žalobcu, tak ako v preskúmvanej veci. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou argumentáciou žalobcu, že akýkoľvek (aj spätný) následný prevod vlastníckeho práva je právne irelevantný vo vzťahu ku konaniu o určenie relatívnej neúčinnosti právneho úkonu. Tiež v danom prípade nie je možné dospieť k záveru, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku, keď dlžník je už (zasa) vlastníkom predmetu odporovateľného právneho úkonu. Prípadná žaloba o náhradu voči tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu prospech, by prichádzala v úvahu vtedy, ak by prešlo vlastnícke právo zo žalovanej na tretiu osobu. Za stavu, kedy už bol v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie vlastníkom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre k. ú. H. J. H. dlžník žalobcu, nemožno hovoriť o tom, že by žalovaná mala z takéhoto právneho úkonu prospech.

7. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a odvolací súd ho potvrdil, vrátane výroku o trovách konania, ktorý taktiež vykazuje vecnú správnosť.

8. O trovách odvolacieho konania sa opiera odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 s poukazom na ustanovenie § 255 ods. 1 CSP. Úspešným účastníkom v odvolacom konaní bola žalovaná, preto jej patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)